

Hoe ver kunnen we gaan met vormgeven van het leven?

Davy Pieters over *Made in Here*

Davy Pieters (1988) is hard op weg een van de origineelste theaterregisseurs van het moment te worden. Sinds 2012 maakte ze bij Frascati Producties o.m. de bejubelde monoloog *The Truth About Kate* (2014), die werd geselecteerd voor Nederlands Theaterfestival, en *How Did I Die*, waarvoor ze in de wereld van het forensisch onderzoek dook. *Made in Here* is haar nieuwste voorstelling.

***Made in Here* geeft 88 wenken voor een beter leven. Dat is veel...**

“*Made in Here* gaat over de toekomstige mens. Het is *science fiction*, maar natuurlijk is het tegelijkertijd ook *hardcore reality* over de tijd waarin we nu leven. Want we zijn op dit moment allang die hyper-zelfbewuste wezens die alles naar hun hand zetten: onszelf, ons leven, onze omgeving. We leggen de werkelijkheid de hele tijd vast; we fotograferen alles, twitteren over elk detail. Ik wil weten wat dat met ons doet. Hoe beïnvloedt die stroom van herkauwde beelden en *quotes* ons zicht op de werkelijkheid? Ik ben gefascineerd door de ‘maakbaarheid’ van onze identiteit, onze wereld. Wat doet dat met de manier waarop we met elkaar samenleven? *Made in Here* laat zien dat we in een verkoopmaatschappij leven vol dwingende wenken en richtlijnen, die eigenlijk meer op propaganda lijken. In onze prestatie maatschappij zijn we voortdurend op zoek naar manieren om het leven te verbeteren. We dringen elkaar geluk op, een gezond lichaam, goede doelen, een duurzame, groene wereld... Maar hoe *leef* je in een wereld waarin dit ‘goed doen’ centraal staat?”

Voor Made In Here reisde je naar China en bezocht nieuwe super-, smart- en ecocities.

“Een Groene Stad is op dit moment een heel populair, verkoopbaar product, niet alleen in China ook in andere delen van de wereld. Logisch: we móeten iets veranderen aan de manier waarop we leven. Ecocities lijken heel vooruitstrevend en goed, maar zijn ze dat ook? Is het mogelijk om een duurzame, milieuvriendelijke manier van samenleven ‘in de markt’ te zetten? Kun je tegelijk idealistisch én consument zijn? Ik heb gezien dat ook achter zo’n *eco-friendly coating* een betonnen constructie kan zitten. Vaak genoeg vraag ik me in de supermarkt af hoe duurzaam die producten écht zijn. Waren we echt geschokt toen de ‘foute’ dieselmotoren aan het licht kwamen? Onze groene geluks-samenleving wordt gedomineerd door strenge leefregels, terwijl de buitenkant zich heel natuurlijk voordoet. De vraag is: hoe ver kunnen we gaan met het vormgeven van onze omgeving, ons leven, onszelf? Een samenleving waar perfectie dwangmatig is en we altijd 1000 regeltjes in ons hoofd hebben, is niet perse een leukere wereld.”

En hoe laat je dat zien in Made in Here?

“Ons kijken en ons idee van de werkelijkheid zijn vergaand veranderd door games, social media, reclame. Steeds vaker is er niet één waarheid, maar bepaalt een veelheid aan verschillende bronnen ons perspectief op de wereld. Dat wil ik laten zien en daarom hebben mijn voorstellingen geen klassieke verhalen of personages. Ik gebruik geen moralisme of psychologie. Ik zoek een theatertaal die past bij onze gelaagde werkelijkheid. Eigenlijk is *Made in Here* een grote commercial.”